

1. Tak ja - ký jsem - ač ne - mám nic,
 svou o - bě - tí mi krá - číš vstříc,
 a k so - bě vo - láš víc a víc -
 Be - rán - ku Bo - ží, k to - bě jdu.

2. Tak jaký jsem – a nečekám, / bych obmyl se neb spasil sám, / v tě samého jen spoléhám – / Beránku Boží, k tobě jdu.

3. Tak jaký jsem – ač mnohý mrak / můj kalí mír a víry zrak / a ducha svírá všelijak – / Beránku Boží, k tobě jdu.

4. Tak jaký jsem – pln neřesti, / však zdraví, světla, radosti / v tvé lásce doufám nalézt – / Beránku Boží, k tobě jdu.

5. Tak jaký jsem – ač všechno víš, / mne přijmeš, spasiš, potěšíš, / však ty svých slibů nerušíš – / Beránku Boží, k tobě jdu.

6. Tak jaký jsem – aj, duše má / tvé milosti se poddává, / a již jest tvá, na věky tvá – / Beránku Boží, k tobě jdu.

T: Charlotte Elliott, *The Invalid's Hymn-Book*, 1841 /

Ludvík Bohumil Kašpar, *Písně cestou života*, 1873 / 2018

m+s: William Batchelder Bradbury, *The Mendelssohn Collection*, 1849